

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 44

Utgitt 31 oktober.

1912

Plakat

25 oktbr.

indeholdende vedtægt m. v. for Norges Brandkasse.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

I henhold til lov om Norges Brandkasse av 21 juni 1912 § 85, jfr. § 13 a, bestemmes herved, at efternævnte vedtægt m. v. skal gjælde for Norges Brandkasse, fra 1 januar 1913 at regne:

Kapitel 1.

Tarif,

hvorefter den ordinære kontingent beregnes av bygninger med tilbehør.

Bygninger henføres til:

- 4 risikoer efter det med større forsikringssum stigende ansvar og efter den med en hussamlings størrelse voksende smittefare — med sontring for bygninger i 1ste afdeling mellem enkeltbebyggelser og grupper;
- 4 afdelinger efter den med bruk og bestemmelse forbundne egenfare;
- 5 klasser efter bygningsmaate og beskaffenhet.

For disse risikoer, afdelinger og klasser fastsættes følgende satser, hvorefter den aarlige kontingent pr. 1 000 kroners forsikringssum beregnes:

25 oktbr.

5 klasser efter bygningsmaate og beskaffenhed.	1ste afdeling.							
	Almindelig beboelse og dermed likeartet bruk. Herunder ogsaa industriel virksomhet, som ikke medfører foretket ildsfare.							
	Risiko I. Forsikrings- sum til og med kr. 50 000,00.		Risiko II. Forsikrings- sum mellem kr. 50 000,00 og 100 000,00.		Risiko III. Forsikrings- sum mellem kr. 100 000,00 og 150 000,00.		Risiko IIII. Forsikrings- sum paa over kr. 150 000,00.	
	A Enkelthbe- byggelse.	B Gruppe.	A Enkelthbe- byggelse.	B Gruppe.	A Enkelthbe- byggelse.	B Gruppe.	A Enkelthbe- byggelse.	B Gruppe.
	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
1ste klasse.	0,80	0,80	0,90	1,00	1,00	1,10	1,10	1,40
Solid mur m. m. og ildfast tak- tækning.								
2den klasse.	0,90	1,10	1,10	1,40	1,40	1,70	1,70	2,00
Andre murbygninger, ildfast tak- tækning.								
3dje klasse.	1,00	1,30	1,30	1,80	1,80	2,80	2,80	3,80
Utmuret bindingsverk og murklædt træverk, ildfast taktækning.								
4de klasse.	1,10	1,60	1,60	2,50	2,50	3,50	3,50	5,40
Træbygninger med ildfast taktæk- ning.								
5te klasse.	1,30	2,00	2,00	4,00	4,00	6,00	6,00	8,00
Alle bygninger med ikke ildfast taktækning.								

25 oktbr.

2den afdeling. Bygninger med noget ildsfarlig bedrift.				3dje afdeling. Bygninger med mere ildsfarlig bedrift.				4de afdeling. Bygninger med meget ildsfarlig bedrift.				A n m.
Risiko I til og med kr. 50 000,00.	Risiko II mellem kr. 50 000,00 og kr. 100 000,00.	Risiko III mellem kr. 100 000,00 og kr. 150 000,00.	Risiko IIII over kr. 150 000,00.	Risiko I til og med kr. 50 000,00.	Risiko II mellem kr. 50 000,00 og kr. 100 000,00.	Risiko III mellem kr. 100 000,00 og kr. 150 000,00.	Risiko IIII over kr. 150 000,00.	Risiko I til og med kr. 50 000,00.	Risiko II mellem kr. 50 000,00 og kr. 100 000,00.	Risiko III mellem kr. 100 000,00 og kr. 150 000,00.	Risiko IIII over kr. 150 000,00.	
kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	Ved kontingen- tens beregning omgjøres enhver brøk af øre til hel øre.
1,50	2,00	2,50	3,00	3,00	4,00	5,00	6,00	9,00	10,00	11,00	12,00	
2,00	3,00	3,50	4,00	4,00	5,00	6,00	7,00	11,00	12,00	13,00	14,00	
3,00	4,00	5,00	6,00	5,00	7,00	8,00	9,00	13,00	14,00	15,00	16,00	
3,50	4,50	5,50	6,50	6,00	8,00	9,00	10,00	15,00	16,00	17,00	18,00	
5,00	7,00	8,00	10,00	8,00	10,00	12,00	14,00	18,00	19,00	20,00	22,00	

25 oktbr. Til tariffen føies følgende nærmere forklaringer og bestemmelser:

A. Bygningene inddeles i følgende 4 risikoer:

Risiko I omfatter bebyggelser med forsikringsbeløb til og med kr. 50 000,00.

Risiko II bebyggelser med forsikringsbeløb over kr. 50 000,00 til og med kr. 100 000,00.

Risiko III bebyggelser med forsikringsbeløb over kr. 100 000,00 til og med kr. 150 000,00.

Risiko IIII bebyggelser med forsikringsbeløb over kr. 150 000,00.

Almindelig ikke ildsfarlig bebyggelse svarer mindre kontingent, dersom den ligger alene som enkelt gaards- eller eiendomsbebyggelse, end om den ligger i gruppe sammen med andre eiendommers bebyggelse. Herom gjælder følgende nærmere bestemmelser:

Som enkeltbebyggelse ansees som regel enkelt eiendoms eller 2 sammenstøtende eiendommers bebyggelse. Derhos kan til og med 5 forskjellige i samling liggende eiendomme ansees som enkeltbebyggelse, naar avstanden til naboeiendoms bebyggelse for hver enkelt er mindst 20 meter. Er bebyggelsen tættere, eller er eiendommenes antal større end nævnt, ansees bebyggelsen som gruppe, medmindre Brandkassen finder, at samlingen paa grund av heldige forhold kan henføres til enkeltbebyggelse.

Forat en bebyggelse av overveiende træ skal ansees som særskilt risiko, utkræves 50 meters ubebygget og med brændbare gjenstande ubelastet afstand fra enhver til risiko I, II, III og IIII hørende lignende bebyggelse, men 100 meters afstand fra nogen til risiko IIII hørende større træbebyggelse. Er saadan træbebyggelse tilstrækkelig betrygget ved brandvægger, eller kommer der mellem større grupper av træbebyggelse helt skillende murkvartaler, eller er risikoerne paa anden maate adskilt f. eks. ved tilstrækkelig beplantning med løvtrær, kan kravet til indbyrdes afstand mellem grupperne forholdsvis indskrænkes, særlig naar der forefindes betryggende organisert slukningsvæsen.

Risikobestemmelsen avhænger ved enkeltbebyggelse av forsikringssum i Brandkassen, mens ved grupper det avgjørende skal være kompleksets værdi, uanset hvor stor del derav er forsikret i Brandkassen.

B. Bygningene inddeles i følgende 4 avdelinger:

1ste avdeling: Almindelige vaaningshus og andre bygninger, hvis bruk eller bestemmelse ikke antages at medføre større ildsfare end saadanne. Hertil kan ogsaa henføres

bygninger med industriel virksomhet, som ikke antages at 25 oktbr. medføre nogen øket ildsfare.

2den afdeling: Bygninger med noget ildsfarlig bedrift, saasom:

Bakerier,
Brændevinsbrænderier, destillationer og gjærfabrikker,
Elektriske lys- og kraftstationer,
Farverier,
Garn- og notfabrikker,
Gjortlerverksteder og metalstøperier,
Haandverksbedrifter, fabrikmæssig drevne (smaabedrifter),
Hermetikfabrikker,
Kaffebrænderier,
Kemiske laboratorier og fabrikker,
Korntørker,
Maskinverksteder,
Pottemakerier, porselæns- og fajansefabrikker,
Saapefabrikker,
Snekkerverksteder, mindre,
Transilerier og medicinrandamperier,
Træsliperier, cellulosefabrikker og papirfabrikker,
Tvangsarbejdsanstalter.

3dje afdeling: Bygninger med mere ildsfarlig bedrift, saasom:

Fabriksmier og jernstøperier,
Frøenserier, større,
Gasverker,
Oljemøller,
Reperbaner,
Sagbruk, drevet direkte med vand eller med elektricitet
eller paa anden likesaa betryggende maate,
Smelterier for malm,
Snekkerverksteder, større,
Spiker- og valseverker,
Teatre,
Teglbrænderier,
Trankokerier (-smelterier),
Uldspinderier,
Væverier.

4de afdeling: Bygninger med meget ildsfarlig bedrift, saasom:

Bomuldspinderier,
Dampsager, høvlerier og trævarefabrikker,
Drevfabrikker,
Guanofabrikker,

25 oktbr. Korn- og træmellemøller,
Shoddyfabrikker,
Tjærekokkerier,
Tranbrænderier,
Vatfabrikker,

samt de i lovens § 26 post 2 nævnte bygninger, som efter beslutning av Brandkassen antages til forsikring.

De bygninger, som henføres til denne avdeling, er med hensyn til selvsuranse underkastet bestemmelsen i efterfølgende litera I.

De foran eksempelvis opførte bedrifter, forutsættes alle at være jevnt vel utstyrte gjennemsnitts anlæg. Hvis et anlæg paa grund av særegen byggemaate, indretning, driftsordning eller andre omstændigheter antages at medføre større eller mindre ildsfare end lignende bedrifter i almindelighet, reguleres forholdet ved hjælp av bemyndigelsen i litera H til at gi paa-læg eller nedslag, eller i særegne tilfælde ved at anlægget hen-føres til en slettere eller bedre avdeling end angit.

Bygninger, hvori drives virksomheter, som ikke er nævnt foran, henføres til den av avdelingene, hvortil Brandkassen efter graden av den med deres bruk eller bestemmelse for-bundne ildsfare finder, at de bør høre.

Er en bygning indrettet til flere slags virksomheter av forskjellig ildsfarlighet, henføres den til den avdeling, for hvilken den høieste kontingent er bestemt. Likeledes henføres bygning-er med forskjellig bestemmelse, naar de staar i indre forbin-delse med hverandre, til den av vedkommende avdelinger, hvorav høiest kontingent svares.

Forøvrig henvises til avsnit K om smittebestemmelser, naar sammenstøtende eller nærliggende bygninger er henført til forskjellige avdelinger.

Naar der ved klassifikationen tages hensyn til elektrisk belysning, forutsættes altid undersøkelse og godkjendelse over-ensstemmende med de derom til enhver tid gjældende for-skrifter.

C. I enhver av forannævnte risikoer og avdelinger ind-deles bygningene i følgende 5 klasser:

1ste klasse: Bygninger, hvis utvendige vægger og gavler er opført av solid mur uten vindu eller anden aapning vendende mot nabos hus eller grund i mindre avstand end 3,75 meter, og hvis gavler i mindre avstand er ført minst 30 cm. over taket, hvis taktækning er ildfast, og som ikke har gesimser eller takrender av brændbart materiale. Ved solid mur forstaaes mur av tegl eller sten av minst $1\frac{1}{2}$ murstens eller 35 cm. tykkelse. Naar murbygning vender

mot murbygning, og der ikke som følge av naboeiendom- 25 oktbr.
mens benyttelse foreligger øket smittefare, kan kravet om
avstand lempes saaledes, at bygningen henføres til 1ste
klasse, selv om dens avstand til nabogrænsen kun er 2,50
meter, saafremt bygningene indbyrdes ikke har aapning
mot aapning i under 5 meters avstand.

2den klasse: Bygninger, hvis utvendige vægger og gavler
er av mur, uten at de kan henregnes til 1ste klasse, eller
av bindingsverk utfylt med mur og til alle sider beklædt
med mindst $\frac{1}{2}$ stens mur, og hvis tak er tækket med ild-
fast materiale.

Herunder hører murbygning med schweizertak og byg-
ning av bølgeblik paa jernkonstruktion.

3dje klasse:

- a) Bygninger av bindingsverk utfylt med mur, som ikke
paa nogen kant er beklædt med brændbart materiale,
og som ikke kan komme ind under 2den klasse.
- b) Bygninger av ler, likeledes uten brændbar beklæd-
ning.
- c) Bygninger, hvis ytre vægger helt er beklædt med
solid rabbits eller dermed likeartet, godkjendt ildfast
belæg.
- d) Træbygninger, som har en beklædning av mindst 11
cm. tykt murverk samt gesimser og takrender av ild-
fast materiale baade paa den eller de sider, som ven-
der mot offentlig plads eller gate og tillike, indtil $12\frac{1}{2}$
meter derfra, paa de sider, som vender mot nabohus
uten at støte umiddelbart til disse.
- e) Bygninger av bølgeblik paa trækonstruktion.

Samtlige med taktækning av ildfast materiale.

4de klasse: Alle bygninger, som ikke kan henføres til no-
gen av foranførte klasser, og hvis tak er tækket med ild-
fast materiale.

5te klasse: Bygninger av hvilkensomhelst art, naar deres
taktækning ikke er ildfast.

Hvad der skal ansees som ildfast taktækning, bestem-
mes av vedkommende departement.*)

*) Ifølge Indredepartementets bekjendtgjørelse av 21 juli 1876 og
Arbeidsdepartementets skrivelse (i Lovtidenden) av 22 april 1897
ansees for tiden som ildfast taktækning: 1) Metalplater,
2) Skifersten, 3) Taksten, 4) Torv, 5) Seysel-Asfalt,
6) Takpap (impregnert pap av mindst $1\frac{1}{4}$ millimeters tykkelse
og med sandbelæg; den efter tækningen foretagne overstrykning
maa holdes forsvarlig vedlike), 7) Asfalt-skifer, 8) Weber
Falchenbergs impregnerte lerret. Endvidere er god-

25 oktbr. Naar en bygning staar i indre forbindelse med en anden til en lavere klasse hørende, uten at forbindelsen er saa fuldstændig, at de kan betragtes som én bygning, kan den henføres til en lavere klasse end den, hvortil den efter sin beskaffenhet iøvrig hører. Er murbygning opført træbygning paa samme eiendom nærmere end 5 meter uten mot træbygningen at dækkes av brandvæg, kan murbygningen henføres til en lavere klasse end den, hvortil den henhører. Likeledes kan, naar større dele av en bygning undtages fra forsikringen, det øvrige henføres til en anden klasse end den, hvortil bygningen i sin helhet vilde henhøre.

Er en bygning opført paa anden maate eller av andre materialer end foran nævnt, avgjør Brandkassen, til hvilken klasse den skal henføres.

D. I den ved tariffen bestemte kontingent gives 1ste afdelings bygninger hørende til litera B under risiko II, III eller IIII avstandsnedsettelse efter følgende regler:

- 1) For enhver bygning, som paa alle kanter ved et ubebygget og ubelastet rum av mindst 30 meter er adskilt fra enhver med ildsted forsynt bygning, nedsettes kontingenten med 25 %.
- 2) Er det ubebyggede rum ikke 30, men mindst $12\frac{1}{2}$ meter, nedsettes kontingenten med 15 %.

Avstandsnedsettelse gives dog ikke, dersom brandfaren ansees øket ved nærliggende ildsfarlige anlæg.

E. Naar det opplyses, at der ved nogen av en bygnings ildsteder eller piper er saadanne mangler eller væsentlige avvikelser fra Brandkassens ildstedsregler, at bruken derav kan befryktes at være ildsfarlig, kan Brandkassen — utenfor de tilfælde, hvori den gjør anvendelse av den ved lovens § 27 givne myndighet til at negte forsikring — bestemme, at der, saalænge forholdet vedvarer, paa grund av ildstedsmangler erlægges indtil tredobbelt kontingent.

F. Naar enkelt bygning eller flere i indre forbindelse staaende bygninger forsikres for en høiere sum end kr. 100 000,00,

kjendt: 9) Cementtaksten og asbest-cementtaksten, 10) Triumph-takpap, 11) Lohsoltakpap, 12) Compo roofing og Constantolinpap. Ifølge Arbeidsdepartementets rundskrivelse av 18 mai 1903 vil torv fremtidig ikke bli godkjendt som ildfast materiale til taktækning i byene. Brøndtorv godkjendes ikke som ildfast taktækning. Med takpap likestilles Ruberoid og endel lignende taktækningsmaterialer under samme forbehold m. h. t. til tykkelse og behandling.

betales der av det overskytende en stigende kontingent 25 oktbr. saaledes, at der gives et tillæg til den for de første kr. 100 000,00 fastsatte kontingent av yderligere 10 pct. for hvert overskytende kr. 100 000,00 eller del derav. Hvad der med hensyn hertil og til det i lovens § 28 bestemte maksimum skal betragtes som én bygning, bestemmes av Brandkassen.

G. For nedsættelser paa grund av vandverk og slukningsvæsen samt organisation av brandvæsen m. v. og for forhøielse paa grund av utilstrækkelige slukningsredskaper henvises til bestemmelserne i lovens §§ 56 og 57.

H. Endvidere skal der være følgende adgang til forhøielser og nedsættelser i den ved tariffen fastsatte kontingent:

1. Naar nogen bygning eller samling av bygninger paa grund av byggemaate, indretning eller benyttelse findes i væsentlig grad mer ildsfarlig end lignende bygninger i almindelighet, kan den paalægges indtil 50 pct. — for 4de afdeling indtil 100 pct. — høiere kontingent end ellers bestemt.
2. Likeledes kan der indrømmes nedsættelse av indtil 50 pct. i kontingenten for bygning eller gruppe, for hvilke der er truffet særegne foranstaltninger til forebyggelse av brandfare eller formindskelse av mulig brandskade.
3. For hussamlinger skal der ogsaa av hensyn til særlig spredt bebyggelse (villabebyggelse) være adgang til at indrømme indtil 50 pct. nedsættelse i den ellers bestemte kontingent.
4. Brandkassen kan bestemme en almindelig forhøielse av indtil 25 pct. for til 1ste afdeling henførte enkeltbebyggelser i distrikter, hvis gjennemsnitlige brandtap paa saadan bebyggelse gennem længere tidsrum har vist et meget daarlig resultat.
5. Brandkassen kan indrømme en almindelig nedsættelse av indtil 25 pct. for til 1ste afdeling henførte enkeltbebyggelser i distrikter, hvis gjennemsnitlige brandtap paa saadan bebyggelse gennem længere tid har vist et gunstig resultat.

Beslutninger i henhold til punkt 4 og 5 gjøres gjældende distriktsvis, alene med de undtagelser, hvortil der maatte findes grund.

6. Naar det godtgjøres, at nogen eier av forsikret bygning undlater at opfylde de i vedtægtens kapitel 3, §§ 1, 2 og 4 omhandlede almindelige eller specielle pligter, og særlig pligten til aarlig eftersyn av ildsteder, til at sørge for feining eller til at holde foreskrevne brandredskaper, kan kontingenten forhøies med indtil 50 pct.

I. Bygninger eller anlæg, som er ført i tariffens 4de av-

25 oktbr. deling, skal være underkastet følgende bestemmelser om selvassuransse:

1. Almindelige anlæg eller bygninger forsikres for $\frac{8}{10}$ av takstsummen.
2. Mindre gode anlæg, som i medhold av tariffens litera H 1 paalægges en forhøielse i kontingenten, forsikres kun for $\frac{7}{10}$ av takstsummen.
3. Forsaavidt Brandkassen finder, at godt indrettede anlæg paa grund av særegne foranstaltninger til forebyggelse av brandfare eller formindskelse av mulig brandskade i medhold av tariffens litera H 2 bør indrømmes en nedsættelse i den ellers fastsatte kontingent, kan de ogsaa opnaa forsikring for den fulde takstsum.

Forsaavidt nævnte bygninger eller anlæg efter foranstaaende ikke forsikres for den fulde takstsum, kan de heller ikke forsikres andensteds for den del av forsikringssummen, for hvilken selvassuransse paalægges, medmindre Brandkassen dertil gir sit samtykke. Naar den del av et saadant anlægs takstsum, som overstiger det for Brandkassen tillatte maksimum, forsikres andensteds, kan Brandkassen derhos bestemme, at anlægget tilsammen ikke maa forsikres for større kvotadel end foran nævnt. (Jfr. lovens § 29).

K. Smittebestemmelser.

I. Med undtagelse av, hvad der under litera A er fastsat om risikostigningen og under litera B og C er bestemt om den ene bygnings indvirkning paa den andens klassifikation samt av den under litera H 1 givne adgang til forhøielse for samling av bygninger, virker smittefare som regel ikke ut over eiendomsgrænsen.

Naar bygninger ligger paa samme eiendom eller paa sammenstøtende eiendomme, tilhørende samme eier, eller som brukes under ett, skal derimot gjælde følgende bestemmelser om smitte, naar bygningene er henført til forskjellige avdelinger:

1. Træbebyggelse.

Bygning hørende til bedre avdeling, som er sammenstøtende med nogen til 3dje eller 4de avdeling hørende bygning, føres i samme avdeling som denne, og efter omstændighetene til samme eller til nærmeste bedre avdeling enhver bygning, som er under 5 m. fjernet fra den. Hvad der ligger mindst 5 m., men under 10 m. fjernet, gives indtil 50 pct. tillæg. Er mellemrummene belastet med brændbare materialer, kan smittegrænsen gives større utstrækning.

1ste avdelings bygning, som er sammenstøtende med nogen

til 2den afdeling hørende bygning, føres i denne afdeling, mens 25 okthr. bygning, som ikke er fjernet 10 m., gives indtil 25 pct. tillæg.

Hvis vedkommende bygninger ikke har ildfast taktækning, gjøres smittebestemmelsen gjældende i den dobbelte afstand.

2. Murbebyggelse.

Bygning hørende til bedre afdeling, som er sammenstøtende med nogen til 2den, 3dje eller 4de afdeling hørende bygning, ansees i regelen kun som smittet, naar den staar i indre forbindelse med denne. Ved blandet mur- og træbebyggelse avgjøres det i hvert enkelt tilfælde, hvorvidt den under 1 anførte smittebestemmelse for træbebyggelse med behørige lempninger bør bringes i anvendelse.

Hvis der mellem murbygninger er oplag av trælast eller andre let brændbare materialer, ansees bebyggelsen som blandet.

Hvis murbygninger har mot hianden vendende vinduer over 1ste etage, utkræves for 3dje eller 4de avdelings anlæg 10 meters og for 2den avdelings anlæg 5 meters afstand for at undgaa smittetillæg.

3. Fællesbestemmelse.

Smitteforhøielse undgaaes altid ved fuldstændig skillende brandvæg med brandgavl ført over den høieste bygning og kan ogsaa bortfalde ved andre betryggende foranstaltninger, som godkjendes av Brandkassen. Har bebyggelsen et virksomt slukningsvæsen, kan dette medføre lempning i anvendelsen av smitte-reglerne.

4. Specielle bestemmelser.

Bakerier, bygninger under opførelse og bygninger, som uten at kunne henregnes til ildsfarlige anlæg er ført i anden afdeling paa grund av haandverksmæssige bedrifter — snekkerverksteder herfra undtat —, smitter som regel heller ikke murbygning, hvormed de staar i indre forbindelse, eller sammenstøtende træbygning eller bygning med vindu mot vindu i under 5 meters afstand.

Bakerier og haandverksmæssige bedrifter bevirker heller ikke, at bygningen føres i 2den afdeling, dersom bedriften foregaar i ildfaste rum, som er betryggende isolert fra den øvrige bygning.

Landhandleriers bygninger, hvori haves krambod og vareoplag, føres uanset forsikringssum i 1ste avdelings risiko IV, henholdsvis litera A eller B. De bygninger, som dermed er sammenstøtende — eller for murbygninger i indre forbindelse —, henføres til samme risiko. Landhandleriets øvrige bygninger av træ med ildfast tækning gives et tillæg av 25 pct.,

25 oktbr. naar de ligger inden 10 meters afstand; har de ikke ildfast tækning, gives samme tillæg, naar de ligger inden 20 meters afstand.

II. Dersom der i en gruppe ligger ildsfarlige anlæg eller ubeskyttede, let brændbare oplag, tages den derved bevirkede smittefare for gruppens øvrige eiendomme i betragtning ved spørgsmaal om nedsættelse af brandkontingenten efter litera G eller litera H.

III. Beliggenhet nærdaglig trafikert jernbanelinje medfører paa grund af smittefare tillæg i kontingenten efter følgende regel:

1. Bygning hørende til 5te klasse gives, naar den ligger under 10 meter fra nærmeste skinne, et tillæg af 40 pct., og naar avstanden er fra 10 til 20 meter, 20 pct. Bygning hørende til 4de klasse gives et tillæg af 20 pct., naar den ligger under 10 meter fra nærmeste skinne og ikke er forsynet med hel brandvæg mot jernbanen.
2. Desuten gives yderligere enhver bygning, hvori opbevares let antændelige stoffe, og som har udækket aapning mot jernbanelinjen, et tillæg af 40 pct., hvis den ligger under 10 meter, og 20 pct., hvis den ligger fra 10 til 20 meter fra nærmeste skinne.

L. For forsikring mot saadan sprængningsskade foraarsaket ved eksplosion, som ifølge lovens § 22 punkt III 2 ikke indgaar under den almindelige brandforsikring, beregnes en tillægskontingent af 20 pct. for de bygninger eller gjenstande, for hvilke denne yderligere forsikring begjæres. Denne kan begrænses til hvilkensomhelst del af bygning, for hvilken der er sat særskilt takst. Selve kjelerne kan dog ifølge nævnte lovbestemmelse ikke forsikres mot saadan sprængningsskade, som skriver sig fra dem selv.

M. Direktionen skal forelægge repræsentantskapet alle siden dettes sidste møte fattede beslutninger om nedsættelser efter foranstaaende litera G.

Mindst hvert 9de aar skal der forelægges repræsentantskapet en oversigt over, hvorledes de statistiske resultater har stillet sig i forhold til den efter de stedfundne klassifikationer og avgjørelser erlagte kontingent, ledsaget af fornøden uttalelse fra direktionen og i tilfælde forslag til ændringer i tariffen.

Det bør altid have sig øie, at de forskjellige risikoer, afdelinger og klasser saavidt mulig skal dække de paa samme faldende utgifter.

Kapitel 2.

25 oktbr.

Om forsikring av bygninger under opførelse m. v.

(jfr. lovens §§ 20, 73 og 80).

I. Forsikring av bygninger under opførelse istedenfor avbrændte i Brandkassen forsikrede bygninger.

§ 1. Naar Brandkassen overensstemmende med lovens § 73, 1ste passus, ved at utbetale erstatning har forsikret bygning under opførelse efter brand, er den fra første forskudsanvisning ansvarlig for den værdi, som byggearbeidet og de paa tomten værende materialer under opførelsen til enhver tid har. Denne forsikring vedvarer, indtil den gjenopførte bygning efter avholdt brandtakst overgaar til forsikring efter de for almindelig bygningforsikring gjældende bestemmelser.

Kontingenten beregnes, som om eieren hadde tegnet forsikringen forskudsvis og kvartalsvis efter en jevn værdistigning, og efterhvert som arbeidet skrider frem.

Brandkassen er efter lovens § 73 berettiget til at anføre kontingenten i avdrag paa erstatningsbeløpet.

De forutsatte kvartalsvise forsikringssummer utfindes ved at dividere det endelige takstbeløp med saa mange kvartaler, som der er forløpet fra anvisningen av første forskud, indtil færdigtakst avholdes. Dele av kvartal regnes som helt kvartal, og sedvanlig avrunding av de utkomne beløp foretages. Hvis eieren ikke paabegynder byggearbeidet før senere, kan han trods utbetaling av forskud faa utgangspunktet for kontingentens beregning utsat, indtil han anmelder arbeidets paabegyndelse. Ødelægges bygverket, før takst er avholdt, blir skadetakstens resultat (jfr. § 2) bestemmende utgangspunkt for det maksimum, hvorefter kontingenten beregnes.

Ønsker brandlidte forsikring fra tidligere tidspunkt end forskuddets anvisning, eller ønsker han tillæggsforsikring under utbedring av partielt beskadigede bygninger, som blir staaende i Brandkassen, har han selv at fremsætte begjæring derom. Om forannævnte tillæggsforsikring gjælder, hvad der er bestemt under II.

§ 2. Brandskade paa saadan bygning med de for denne bestemte materialer opgjøres saaledes:

Brandlidte maa enten ved regninger, fakturaer eller utskrifter av leverandørernes bøker eller paa anden fyldestgjørende maate godtgjøre værdien av materialerne, samt oplyse, hvorvidt disse har været anvendt til bygningen eller var tilstede paa byggepladsen under branden og ikke senere er bortført.

Efter de opplysninger, som brandlidte og de av denne benyttede haandverkere kan gi om det anvendte arbeide og om,

25 oktbr. hvor langt bygningens opførelse var fremmet, fastsætter brandtakstmændene værdien av det utførte arbeide.

Værdien av materialerne med tillæg av transportomkostninger, arbeide og øvrige nødvendige utgifter utgjør forsikringsværdien i brandens øieblik.

Brandskadens virkelige beløp er forsikringsværdien fradraget værdien av levningene efter branden.

§ 3. Erstatningen godskrives eierens brandkonto, medmindre den overstiger, hvad der forskudsvis er utbetalt, i hvilket tilfælde det overskytende utbetales eieren. Hvis derimot erstatningen er mindre end det utbetalte forskud, ansees differensen fremdeles som et utbetalt forskud, for hvis anvendelse saavel eieren som den stillede sikkerhet hefter.

II. Forsikring av bygninger under opførelse i andre tilfælde.

§ 4. Bygninger, som opføres istedenfor nedrevne, i Brandkassen forsikrede bygninger, saavelsom paakostning og paa bygning av tidligere forsikrede bygninger samt helt nye byggverk kan indtegnes til forsikring eller tillæggsforsikring allerede ved arbeidets paabegyndelse for et ved forsikringens tegning fastsat tidsrum (se dog § 8 sidste led) og for et beløp av saadan størrelse, at det kan yde sikkerhet for, hvad der under byggearbeidets gang til enhver tid er opført, og for de paa stedet værende byggematerialer. Forsikringen kan ske ved flere indtegninger, eftersom byggearbeidets og de anskaffede materials værdi stiger.

§ 5. Saadan forsikring sker ved selvangivelse og kan tegnes for eieren eller med eierens samtykke og paa dennes ansvar for kontingenten for nogen anden, der som entreprenør, leverandør eller panthaver har interesse av bygningens eller materialernes bevaring. Dog kan samtidig ikke tegnes forsikringer av det samme byggverk for forskjellige interesserte.

§ 6. Forsikringen begjæres skriftlig hos distriktets brandtakstbestyrer, som indsender begjæringen til Brandkassens kontor. Forsaavidt bygningslov er gjældende for stedet, maa der medfølge bevidnelse om, at byggearbeidet er anmeldt til vedkommende myndigheter. Brandkassen utfærdiger uopholdelig forsikringsbevis, medmindre forsikring i medhold av lovens § 27 negtes. Mot utlevering av forsikringsbeviset erlægges kontingenten forut til brandtakstbestyreren eller opkræveren for hele det ved tegningen fastsatte tidsrum. Erlægges ikke kontingenten mot forsikringsbeviset inden 14 dage, efterat dette har været presentert eller tilbudt, ansees forsikringen annullert, men kontingenten maa ikke desto mindre betales for et kvartal.

§ 7. Saafremt brandtakstbestyreren ikke ved tegningen gjør opmerksom paa foreliggende negtelsesgrund, begynder for-

sikringen at løpe fra tegningen eller fra andet ved denne angit 25 oktbr. tidspunkt, medmindre direktionen i medhold av lovens § 27, sidste led, negter forsikring.

§ 8. Kontingenten beregnes efter de for stedets risiko gjældende sedvanlige tarifsatser, dog saaledes at den, naar ikke særegne omstændigheter begrunder avvikelse, beregnes efter 2den avdeling og, forsaavidt bygningen ved tegningen endnu ikke er forsynt med ildfast taktækning, efter 2den klasse for mur- og 4de klasse for træbebyggelse. Tegnes eller fornyes en forsikring, efterat bygning er forsynt med tak med ikke ildfast tækning, beregnes kontingenten efter 5te klasse.

Kortere forsikring end for 3 maaneder tegnes ikke. Heller ikke beregnes mindre kontingent end kr. 1,00. Forsikring kan ikke tegnes for længere tid end 1 aar ad gangen.

§ 9. Forsikring efter II bortfalder, selv om forsikringstiden ikke er utløpet, naar bygningen har været tat i almindelig bruk i 4 uker, forsaavidt der ikke da er holdt brandtakst over den. Eftersom der over bygningen avholdes brandtakster, som begjæres lagt til grund for indlemmelse i Brandkassen, vedblir fremdeles gjældende forsikring under opførelse tillikemulig tillæggsforsikring kun at løpe for tilstedeværende løse materialer og til supplering av brandtaksterne for den værdiførøkelse, som tilkommer efter disses avholdelse.

Forsikringen ansees ugyldig, hvis der av eieren eller med hans samtykke er tegnet forsikring i noget andet selskap. Dette gjælder dog ikke særskilt forsikring av spesifisert maskineri og inventar.

§ 10. Brandskader for bygninger forsikret efter II opgjøres saaledes som i § 2 bestemt.

Naar saadan forsikring er tegnet for eieren, skal erstatningen overensstemmende med lovens kap. 5 ikke uten dispensation utbetales til andet end til at bringe byggearbeidet i den stilling og op til den værdi, som det hadde paa brandens tid.

Er derimot forsikringen tegnet for nogen anden, hvis interesse ikke lenger er knyttet til byggearbeidet eller eiendommen, ansees ikke bestemmelse om byggepligten gjældende. Ved utbetaling av saadan brandskadeerstatning varetages eierens tarv, naar denne har git forskud til arbeidets utførelse.

Kapitel 3.

Om de forsikredes pligter.

§ 1. Enhver, som har sine bygninger forsikret i Brandkassen, pligter at holde sine ildsteder og røkganger samt taktækning i forsvarlig stand og mindst 1 gang aarlig omhyggelig undersøke dette og i tilfælde uop-

25 oktbr. holdelig utbedre alle forefundne mangler. Forsaavidt der paa stedet ikke er organisert brandvæsen med brandsyn, skal en nærboende interessent eller en anden paalidelig mand tilkaldes for at være tilstede og delta i undersøkelsen.

§ 2. I alle distrikter, hvor der ikke gjælder bestemte reglementer om feining, skal eierne paase, at de almindelig benyttede skorstenspiper og andre røkganger feies mindst 2 ganger aarlig.

§ 3. De forsikrede skal gjøre sine folk bekjendt med de instruksjer og cirkulærer om forsigtighet i bruk av ild, lys og let antændelige gjenstande, som de blir tilstillet fra Brandkassen. Et eksemplar av disse skal opslaaes paa iøinefaldende steder, saaledes at de er gjenstand for saavel deres egen som de øvrige beboeres stadige opmerksomhet.

§ 4. Paa alle i Brandkassen forsikrede eiendomme i landdistrikterne skal der holdes en stige av saadan længde, at den rækker op over takskjegget paa enhver av eiendommens bygninger.

Endvidere skal der paa alle i Brandkassen forsikrede eiendomme i landdistrikterne med bygninger utgjørende én risiko til høiere samlet forsikringssum end kr. 10 000,00 og kr. 30 000,00 tillike holdes henholdsvis 1 og 2 assurancesprøiter eller andre av Brandkassen godkjendte sprøiter, som skal opbevares paa et let tilgjengelig og frostfrit sted. Sprøitehold som foran nævnt kan ogsaa paalægges eiendomme med lavere forsikringssum end kr. 10 000,00, naar der paa saadanne findes ildsfarlig anlæg eller foregaar landhandel eller anden bedrift, som medfører øket ildsfare.

Fritat for de i denne paragraf omhandlede forpligtelser er de distrikter eller hussamlinger, for hvilke der forefindes et ordnet av Brandkassen godkjendt brand- og slukningsvæsen.

§ 5. Saafremt det for enkelte distrikter paa landet av Brandkassen forlanges, skal de forsikrede, efterat distriktet av brandtakstbestyreren er inndelt i roder, være forpligtet til at delta i brandsyn over de andre i roden beliggende i Brandkassen forsikrede eiendomme.

Efter tilkaldelse av en nabo, som har sine bygninger forsikret i Brandkassen, skal enhver forsikret være forpligtet til uten vederlag at delta i den aarlige undersøkelse av eiendommens ildsteder og taktækning.

§ 6. De forsikrede i landdistrikterne er forpligtet til uten godtgjørelse at delta i sluknings- og redningsarbeide, naar der utbryter ildsvaade paa nogen i Brandkassen forsikret eiendom i bygden, hvortil de har anledning til at komme betimelig tilstede. De forsikrede, som bor i nabolaget av brandsted, skal være forpligtet til at avgi og til brandstedet medbringe de sprøiter eller

andre slukningsredskaper, som de eier, dog mot erstatning av 25 oktbr. Brandkassen, om disse derved ødelægges.

Kapitel 4.

Ved vurderinger av smaa brandskader, hvorfor erstatningen kan antages høist at ville beløpe sig til kr. 400,00, skal det være tillatt istedenfor almindelig skadetakst at godkjende erklæringer fra 2 av de faste brandtakstmænd eller fra brandtakstbestyreren og en av mændene eller, naar skaden er ubetydelig, undtagelsesvis fra kun en av disse. Paa samme maate skal det kunne forholdes med bevidnelser om utbedringer av saadanne smaa skader.

Hvorefter alle vedkommende har at rette sig.

Git paa Kristiania slot den 25 oktober 1912.

Under Vor haand og rikets segl.

Haakon.

(L. S.)

Jens Bratlie.

Hesselberg.

Utgiver: O. Kr. Young.

Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Kristiania.